

думата **i jakh** (око), **i bal** (коса). Типичното окончание обикновено е на гласен звук, както е в думата **i romni** (жена); **i luludi** (цвете) и др.

3. Число на съществителните имена

В ромския език се различават единствено и множествено число. Те са се оформили още в среднондийския език и са запазени в съвременния ромски. И тук, както и в много други езици, има съществителни, които са само в единствено число: **dar** (страх) и др., както и съществителни, които са само в множествено число – **love** (пари).

Всички съществителни могат да се превръщат от единствено в множествено число. Окончанията на съществителни от м. р. в мн. ч. са **-а** и **-е**. Например **rom** – **rom-a**, **čhavo** – **čhav-e** и т. н.

Окончанията за ж.р. в мн.ч са съответно **-а**, когато съществителното завършва на съгласен, например **jakh** (око) – **jakh-a** (очи), и **-ja**, също и когато съществителното завършва на гласен, например **romni** (жена) – **romn-ja** (жени).

<i>м.р. ед. ч.</i>	<i>м. р. мн. ч.</i>	<i>жс.р. ед. ч.</i>	<i>жс.р. мн.ч</i>
kher	khera	bal	bala
kašt	kašta	čang	čanga
raklo	rakle	žuvli	žuvlja
maro	mare	lulugi	lulugja

4. Определеност на съществителните имена

Съществителните в ромския език притежават и категорията определеност/неопределеност. Определителният член за м.р. и за ж. р. с различен и обикновено се поставя пред съществителното име.

Определителният член за м. р. е **o** (например **o rom**, **o raklo**), а за ж. р. е **i** (например **i romni**, **i jakh**). В калдерашкия диалект определителният член за м. р. е **le** а за ж. р. е **la**.